

“మా వయ్యగారూ కాఫీ”

అంటూ గదిలోకి వచ్చిన రమ్య మామ గారు మూతిని ముందుకు వంచి, కుడి చేతి రెండువేళ్ళు నోట్లోపెట్టుకుంటూ కన బడేసరికి కంగారుపడి “అత్తయ్యగారూ! ఒకసారి ఇలా రండి” అని పిలుస్తూ లోపలికి పరిగెత్తింది.

“రాత్రి బాగా గురుపెడుతూ నిద్రపోయారు. ఇందాకా టిఫిన్ తినేటప్పుడూ బాగానే వున్నారు. ఇంతలోనే ఏవయ్యిందండీ? నోట్లో వేళ్ళుపెట్టి వాంతి చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారా ఏమిటి? కడుపులో వికారంగా వుందా? తిన్నది బయటకు వచ్చేస్తే బాగుండననిపిస్తోందా?” కోడలి మాటలు వినగానే హడావుడిగా వచ్చిన వరప్రసాదిని భర్త పరంపరరావు వీపునిమురుతూ ఆదుర్దాగా అడిగింది.

పరంపరరావు అయోమయంగా చూసాడు.

“నాకేవయింది? బాగానే వున్నాను” అన్నాడాయన.

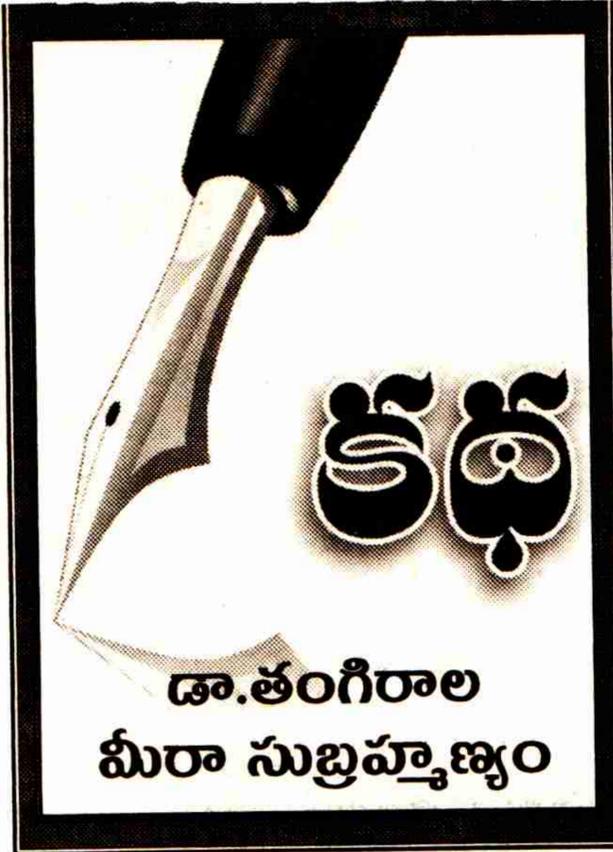
“అయ్యో అత్తయ్య! బాబిగాడి పుట్టినరోజు గనుక ఇవాళ పెరుగువడలు చేస్తానని పప్పుకూడా నానబోసారు. కాజాలు చేయాలని పిండికలిపి పెట్టారు. మరి ఇప్పుడెలా?” దిగులుగా అడిగింది రమ్య.

“ఆయనకు కాస్త అజీర్తి చేసిందని పసివాడికిష్టమైన పిండి వంటలు చేయడం మానేస్తామా ఏమిటమ్మా? అంతగా అయితే ఈ పూటకు మీ మావయ్యకు మిరియాల చారు అన్నం పెడతాను. అజీర్ణం అయివులేకుండా పోతుంది” అంది వరప్రసాదిని.

“నాకేమీ కాలేదంటే నమ్మరేం? సుబ్బరంగా గుండ్రాయిలా వున్నాను” తన కిష్టమైన వంటకాల పేర్లు వినగానే నోట్లో నీళ్ళూరిన పరంపరరావు గుటకలు మింగుతూ అన్నాడు.

‘మీ సంగతి నాకు తెలుసులెండి’ అన్నట్టుగా ఆయన్ని చూసి వంటింట్లోకి నడిచింది వరప్రసాదిని. అత్తగారిని అనుసరించింది రమ్య.

‘భోజనాల వేళకు ఈ విషయం ఎవరికి గుర్తుంటుందిలే’ అనుకుని మనసు స్థిమిత పరచుకుని, గది

తీరిన కోరిక

తలుపు దగ్గరగా వేసి వచ్చి కిటికీ ముందు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు పరంపరరావు.

బొటనవేలు లాభం లేదనుకుని ఈసారి చూపు దువేలునీ, నడుమ వేలునూ జంటగా నోట్లోకి దూర్చి ప్రయాసపడుతుండగా గది తలుపులు త్రోసుకుని లోపలికి వచ్చాడు ఆయన కొడుకు రంగారావు.

“వుష్ వుష్ అంటున్నావు. పిల్లిగానీ లోపలికి వచ్చిందా నాన్నా?” అంటూనే ఆయన వైపుచూసి “మళ్ళీ నోట్లో వేళ్ళు పెట్టుకుంటున్నారు. గొంతులో ఏదైనా అడ్డుపడినట్టుగానీ వుందా? లేక ముల్లు గుచ్చుకున్నట్టు వుందా? అలా అయితే ఒక డోసు ‘హెపార్ సల్ఫ్’ తగిలిస్తే సరిపోతుంది కదా..లేక నాలుకమీద వెంట్రుకో, దారమో వున్న ఫీలింగ్ వుంటే ‘శైలిషియా’ రెండు వందల పొటెన్సీలో పడితే పది నిముషాల్లో తగ్గిపోతుందంటారుగా” అంటూ సలహా ఇచ్చాడు.

తండ్రి కొడుకులిద్దరూ హోమియోపతి వైద్యం గురించి బాగా పుస్తకాలు చదివి ఇంటివైద్యం చేస్తూంటారు. రంగారావు ఒక అడుగు ముందుకు వేసి తన గదిలో ‘హనిమనోగారి ఫోటో తగిలించుకున్నాడు. ‘మెటీరియా మెడికా’, ‘బెడ్ సైడ్ ప్రిన్సిపల్స్’ తండ్రి కొడుకులిద్దరూ గీతా పారాయణంలా నిత్యం చదువుతుంటారు.

“అబ్బా! నాకేమీ కాలేదురా..కాసేపు నన్ను

మాట్లాడించకుండా వంటరిగా వదిలేసి నీ పని చూసుకో” విసుగ్గా అన్నాడు పరంపరరావు.

రంగారావు బయటకు వెళ్ళగానే లోపలికి వచ్చాడు పరంపరరావు మనవడు వాసు. “నాకిస్తానన్న బహుమతి ఇంకా ఎన్నాళ్ళకిస్తావు తాతయ్య” గొంతు తగ్గించి అడిగాడు వాసు.

“బహుమతి నరేగానీ నీ పుట్టిన రోజుకి ఏం తెచ్చానో చూడు” అంటూ మంచం క్రింద నుండి పొడుగాటి అట్టపెట్టెను బయటకు లాగి మనవడికి అందించాడు పరంపరరావు.

“తాతయ్య యు ఆర్ గ్రేట్..” అంటూ ఆయన ఇచ్చిన క్రికెట్ సెట్ చూసి సంబరపడి పోయాడు పదేళ్ళ వాసు.

“అందరికీ చూపించి వస్తాను తాతయ్య!”

అంటూ పరిగెత్తి వెళ్ళాడు.

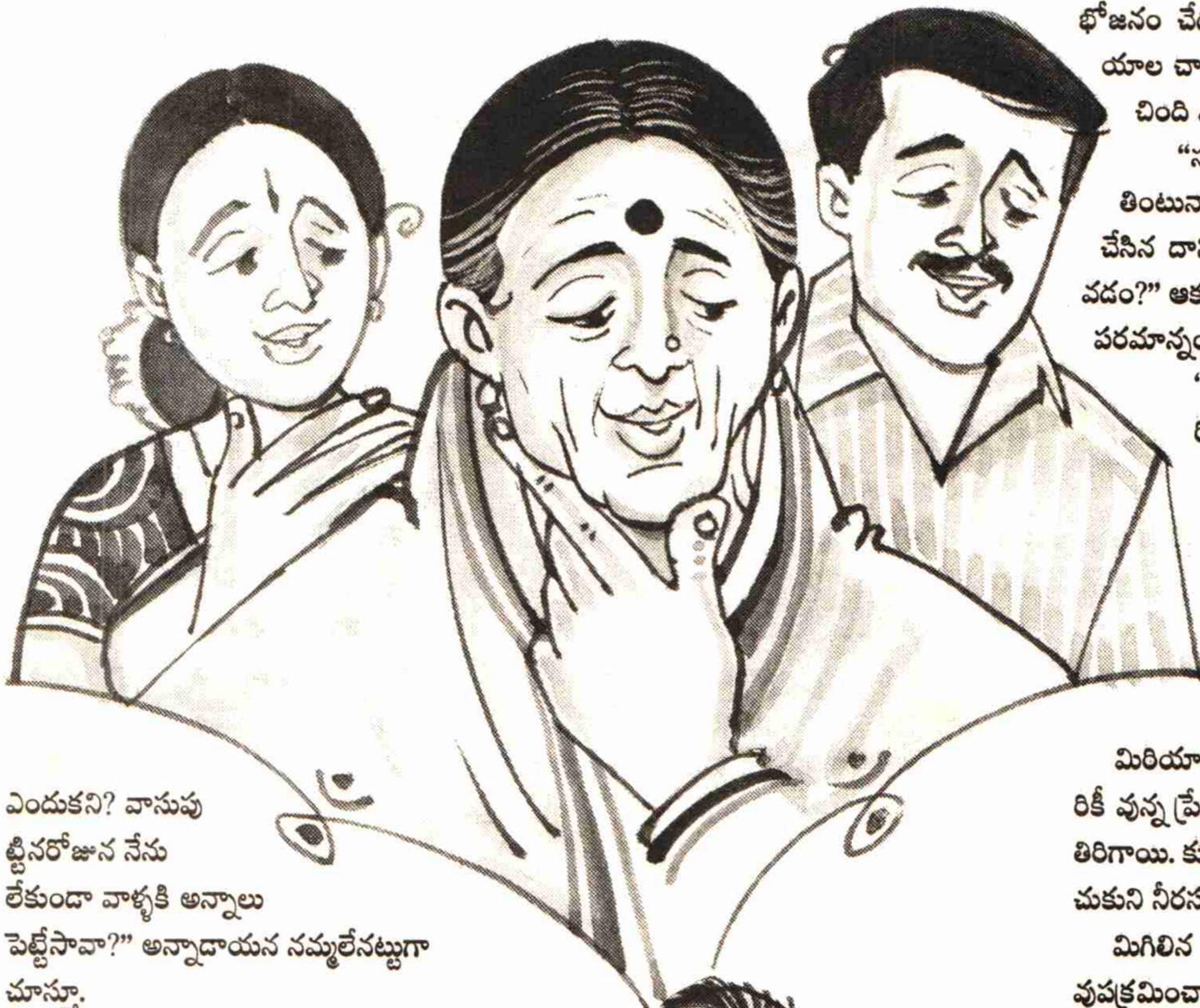
భోజనాల వేళయింది. పిండి వంటల తాలూకు ఘుమ ఘుమలు ఇల్లంతా కమ్ముకుని నోరూరిస్తున్నాయి. ఎప్పుడెప్పుడు వడ్డిస్తారా అని ఎదురు చూస్తూ అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు పరంపరరావు.

“పెసలు పురుగు పడుతున్నాయని సైన్ ఎండలో ఆరబోసి వచ్చాను. కోతులుగానీ వచ్చాయంటే గింజ చేతికి దొరకదు. ఒక అరగంట మేడ మీదకి వెళ్ళి కర్ర చేతిలో పట్టుకుని నీడలో కూర్చోండి” అంటూ ‘నీవేదిక్కు’ అన్న తీరులో అడిగి మొగుడిని మేడమీదకి పంపింది వరప్రసాదిని.

అరగంట తరువాత ఆవిడ ఆయాసపడుతూ మెట్లెక్కి వచ్చి “మీరు క్రిందకి పదండి..కాసేపు వాసు కాపలా కూర్చుంటాడు” అంటూ ఆయన వైపు చూసేసరికి ఆయన మళ్ళీ నోట్లో రెండువేళ్ళు పెట్టుకుని కనబడ్డాడు.

“రంగా చెప్పినప్పుడే అనుకున్నాను. ఇంకా సర్దుకో లేదా మీకు? అందుకే అందరి భోజనాలు అయినాక మిమ్మల్ని పిలవడానికి వచ్చాను” అంది వరప్రసాదిని ఆయన దగ్గరగా వచ్చి.

పరంపరరావు వులిక్కిపడ్డాడు. “అదేమిటే నన్ను పిలవకుండా అందరూ భోజనాలు చేసేసారా? ఏం

ఎందుకని? వాసుపు
ట్టినరోజున నేను
లేకుండా వాళ్ళకి అన్నాలు
పెట్టేసావా?" అన్నాడాయన నమ్మలేనట్టుగా
చూస్తూ.

“అందరికీ రకరకాల పిండివంటలు వడ్డించి,
మీకు మాత్రం చారు అన్నం పెట్టాలంటే నాకు మన
సెలా ఒప్పుతుందండీ. అందుకే మిమ్మల్ని మేడమీ
దకి పంపి వాళ్ళకు భోజనాలు వడ్డించాను. సరే
పదండి” అంది వరప్రసాదిని అనునయంగా.

ఆయనక్రిందకు రాగానే ఒక గిన్నెలో
జావలాగా వున్న మిరియాల చారు
అన్నం అందించినావిద.

“నాకేమీ రోగం లేదంటే నమ్మరే
మిటే? అసలు..” అంటూ ఆయన ఏదో
చెప్పబోయేంతలో వాసుకి గుక్క తిప్పు
కోలేనంతగా దగ్గొచ్చింది.

రమ్య పరుగెత్తి వచ్చి, కొడుకు తల
మీద అరచేతితో తట్టి, మంచినీళ్ళ గ్లాసు
నోటి కందించింది.

వాసు వైపు చూస్తూ పరంప
రరావు ఏమీ మాట్లాడకుండా
డైనింగు టేబులు ముందున్న
కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.
'అసలు సంగతి చెప్పేద్దా
మంటే వద్దంటూ వాసు
వార్నింగు' అనుకుంటూ.

“ఈ పూటకీ నా మాట
వినండి. రాత్రికి కావాలంటే

భోజనం చేద్దారు” ప్రేమగా ఆయన చేతికి మిరి
యాల చారు అన్నంజావ వున్న గిన్నెను అందిం
చింది వరప్రసాదిని.

“సరే నా ఖర్చు బాగోలేక ఈ పూట పథ్యం
తింటున్నాను. కష్టపడి అన్ని పిండివంటలు
చేసిన దానివి నువ్వెందుకూ కడుపు మాడ్చుకో
వడం?” అకలిమీద వున్న పరంపరరావు ఆ జావనే
పరమాన్నం లాగా తాగేసి కాస్త చల్లబడి అన్నాడు.

“మీరింత అవస్థ పడుతున్నా నాగు
రించి ఆలోచిస్తున్నారా?” గద్గదికంగా
అంటూ చీరకొంగుతో కళ్ళు తుడుచు
కుంది వరప్రసాదిని.

“మేమందరం పట్టుబడితే అత్త
య్యగారు కూడా మాతోబాటే
భోజనం చేసేసారు మావయ్యా”
చల్లగా చెప్పింది రమ్య.

మిరియాల చారు పూటుకో, తనమీద వాళ్ళంద
రికీ వున్న ప్రేమకో మరి పరంపరరావుకీ కళ్ళనీళ్ళు
తిరిగాయి. కుర్చీమీద వున్న తువాలుతో కళ్ళు తుడు
చుకుని నీరసంగా మంచం మీద వాలాడాయన.

మిగిలిన వారంతా భుక్తాయాసంతో నిద్రకు
వుపక్రమించారు.

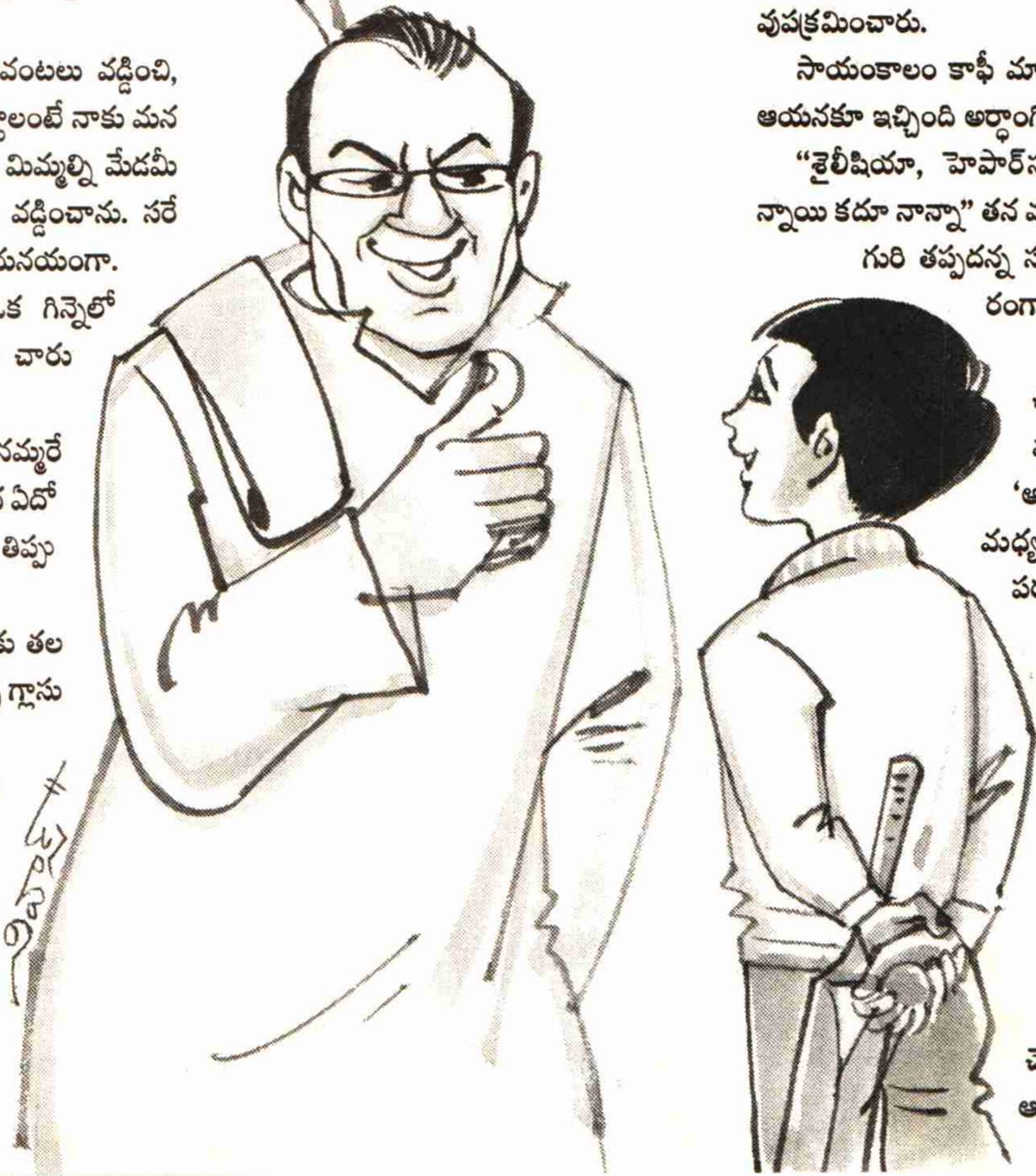
సాయంకాలం కాఫీ మాత్రం అందరితోబాటు
ఆయనకూ ఇచ్చింది అర్ధాంగి.

“కైలీషియా, హెపార్సల్ఫ్సు పని చేసినట్టు
న్నాయి కదూ నాన్నా” తన మందు రామబాణంలా
గురి తప్పదన్న సంతోషంతో అడిగాడు
రంగారావు.

తన చేతి వేళ్ళ వైపు
చూసుకుని, ఒకసారి
వాసుకేసి చూసి
'అవును' 'కాదు' కు
మధ్యలో తల వూపాడు
పరంపరరావు.

హాల్లో కూర్చున్న
వాసు పక్కన
కూర్చుని ఆయన
మనవరాలు హారిక
కళ్ళార్చకుండా
టి.వి.లో వస్తున్న
క్రికెట్ మాచ్
చూస్తోంది.

“హాయిగా 'అప్టా
చెమ్మ'లాంటి ఆటలు
అడుకోక ఈ కాలం ఆద
పిల్లలకు ఈ క్రికెట్

పిచ్చి పట్టిందే?” అంటూ హారిక, పక్కన కూర్చున్నాడాయన.

“అది ‘కలర్స్ స్వాతి ఆట తాతయ్యా.. సారీ సినిమా’ అంది పదహారేళ్ళ హారిక తల తిప్పకుండానే.

అంతలో ధోనీ సిక్సర్ కొట్టడంతో ఆనందం పట్టలేక నన్నగా ఈలవేసి, నాలుక కరచుకుని, తండ్రివైపు దొంగ చూపులుచూసింది.

రంగారావు కూతురి వైపు మందలింపుగా చూసి “ఇదేనా నీ పెంపకం?” అన్నట్టు రమ్మవైపు చూసాడు.

“ఈల వేయడం, ఎప్పుడు నేర్చుకున్నావే అమ్మలూ? ఏదీ మరోసారి వేయి చూద్దాం” పరంపర రావు ఉత్సాహంగా అడిగాడు.

“ఏమిటి నాన్నా? ఆడపిల్లవు రౌడీ వేషాలు వద్దు అని చీవాట్లు వేయక, ఘనకార్యం చేసినట్టు మెచ్చుకుంటున్నారా?” రంగారావు ఆశ్చర్యపడిపోతూ తండ్రిని అడిగాడు.

రంగారావుకు బాగా గుర్తుండిపోయిన సంఘటన అదే.

అంతకుముందు ఎన్నడూ తండ్రిని అంత కోపంగా చూడలేదతను. అతను డిగ్రీ చదివేటప్పుడు ఒకరోజు స్నేహితులతో సినిమాకు వెళ్ళినప్పుడు ఏదో నాటు డాన్సు వస్తుంటే ఈల వేసాడు. ఆ రోజు అదే సినిమాకు తన తండ్రి వచ్చాడనీ, తమ వెనకనే కూర్చున్నాడనీ అతనికి ఇంటికెళ్ళాక తెలిసింది.

ఇంటికి రాగానే తల వాచేట్టు రంగారావుని చీవాట్లు పెట్టాడు పరంపరరావు. మరోసారి రౌడీ వేషాలు వేస్తే ఇంట్లో నుండి తరిమేస్తానని వార్నింగు ఇచ్చాడు కూడా.

అటువంటి ఆయన ఇప్పుడు ఆడపిల్ల, అదీ తన మనవరాలు ఈలవేస్తే ‘వన్స్ మోర్’ అని అడుగుతుంటే అతనికి ఆశ్చర్యంగా వుంది.

“అలా అడిగినప్పుడల్లా వేయలేను తాతయ్యా! నాకు పట్టలేని సంతోషం కలిగితేనే..” అంది హారిక సిగ్గుపడుతూ.

“అయినా అంత సులువుగా ఎలా వేసేయగలిగావు? అసలు” అంటూ ఆయన ఏదో అనబోయేంతలో వాసు దగ్గడం మొదలుపెట్టాడు.

“ఏమిటో వీడిని పొద్దుటి నుండి ఎవరో తెగ తలచుకుంటున్నారు. ఒకటే పొరబోయి దగ్గొస్తోంది” అంటూ వాసుకి మంచినీళ్ళు అందించింది రమ్మ.

పరంపరరావు అక్కడి నుండి లేచి మెల్లిగా మెట్లు ఎక్కి మేడమీదకి వెళ్ళాడు.

“అమ్మయ్య అందరూ క్రికెట్ చూస్తున్నారు. ఇప్పుడు ఎవరూ పైకిరారు” అని నిశ్చింతగా అనుకుంటుండగానే ఆయనకు వెక్కిళ్ళు మొదలయ్యాయి.

వెక్కుకుంటూ క్రిందకు దిగి వచ్చిన మొగుడి వైపు అనుమానంగా చూస్తూ మంచినీళ్ళు అందించింది వరప్రసాదిని.

ఆయన అప్రయత్నంగానే తన చేతి వేళ్ళవైపు చూసుకున్నాడు.

నాకు ఇంకో బహుమతి తప్పక ఇస్తావు కదూ?” వున్నట్టుండి అడిగాడు వాసు.

తాతా మనవళ్ళ వైపు అయోమయంగా చూసారు మిగిలిన నలుగురు కుటుంబ సభ్యులూ!

మర్నాడు ఉదయం అయిదున్నర గంటలకే నిద్రలేచి ఆరింటికల్లా ఉదయపు నడకకు బయల్దేరాడు పరంపరరావు.

గేటుదాటి రాగానే రోడ్డుకి అటువైపున తీవిగా నిలబడిన రావి, వేపచెట్ల కొమ్మల మీది పక్షుల కువకువా రావాలు ఆయనకు స్వాగతం పలికాయి.

ఆయన స్వహస్తాలతో నాటి పెంచిన చెట్లు అవి. బిందెలతో నీళ్ళు భుజాన మోసి వాటికి పోసి, అల్లరి పిల్లలు కొమ్మలు విరిచేయకుండా ముళ్ళకంచె వేసి కాపాడి పెంచాడు.

గాలికి తలలూపుతూ ఆనందపారవశ్యంతో నాట్యం చేస్తున్నట్టు కదిలే పచ్చని కొమ్మల్ని చూస్తుంటే ఆయన మనసు సంతోషంతో నిండిపోయింది.

ఆదివారం కావడాన ఇంకా ఎవరూ నిద్ర లేవలేదు.

వీధంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది. తమ వీధిదాటి పక్కవీధిలో ప్రవేశించి నడక సాగిస్తున్న పరంపరరావుకి మనవడి మాటలు గుర్తొచ్చేయి. ‘వాడి ముందయినా పరువు నిలబెట్టుకోగలడా?’ అనుకుంటూ చివరి ప్రయత్నంగా బొటన వేలు చూపుడు వేలు కలిపి నోట్లో పెట్టుకున్నాడు. బలంగా గాలి వదిలాడు.

“తాతయ్యా! రేపు ‘వుష్ వుష్’ అన్న శబ్దం బదులు బయ్యమన్న

నిజమేనా?

విశ్వరాయ్ నటిస్తున్న ‘యాక్షన్ రీఫ్’ సినిమాలోని ఓ పాటలో ఏకంగా 125 రకాల డ్రెస్సుల్లో కనిపిస్తుందని బాలీవుడ్లంతా తెగ చెప్పేసుకుంటున్నారు. ఒక్క పాటలో ఇన్ని డ్రెస్సులతో ఎలా కనిపిస్తుందబ్బా అని ఆశ్చర్యపోతే ఇక మనమేం చేయలేం కదా! ఈ సంగతిని ఆ చిత్ర దర్శకుడు విపుల్ షా కూడా డప్పుకొట్టి మరి చెబుతున్నాడు. చాలా కాలంగా నిర్మాణంలో వున్న ఈ సినిమాకి ఇలాంటి ఎన్నెన్నో ఆకర్షణల్ని పెడుతున్నారట దర్శక నిర్మాతలు. మరి సినిమా ఏమవుతుందో!

ఈల శబ్దం ఆయన నోట్లోనుండి వెలువడింది.

నాలుగు రోజులుగా పట్టువదలని విక్రమాది త్యుడీలా ప్రయత్నిస్తున్నా రానిది ఈరోజు ఈల పాటు రఘురామయ్య వారసుడీలా ఈల వేయగల గడం ఆయనను ఆనందాశ్చర్యాలలో ముంచేసింది.

నిజంగానే తనకు ఈల వేయడం వచ్చేసిందా అన్న అనుమానంతో నోట్లో వేళ్ళు పెట్టుకుని మరో సారి ఖయ్యమని ఈలవేసాడాయన. ఇన్నేళ్ళ తర్వాత వాసు ఈల విని ఆయనను ఈల దోమకు ట్టింది.

ఎన్నాళ్ళ కల? ఎన్నేళ్ళ కోరిక..ఇప్పటికి తీరింది. విసుక్కోకుండా పదే పదే తనకు నేర్పిన వాసుకి మంచి బహుమతి ఇవ్వాలి.

“మగ పుట్టుక పుట్టి ఈలవేయడం రాదా?” అని వెక్కిరించిన స్నేహితులు శోభనం నాడు అపు రసలా వచ్చిన వరప్రసాదిని అందం చూసి ఈలవే యబోయి భంగపడితే నిరాశగా చూసి జాలిగా నవ్విన భార్య. తనకు రానిది తన కొడుకు సినిమా హాల్లో ఈల వేయడమా అని వాడిని ఎలా కోప్ప డ్దాడు? ఈరోజు తన మనవరాలు ఈలవేస్తే వాసు ముందు ఎంత అవమానంగా అనిపించింది? నిజం గానే తను ఈల వేయగలుగుతున్నాడు...

అలోచనలు ముసురుతుంటే మనసు నిండిన విజయోత్సాహంతో తాను వీధిలో నడుస్తున్నానన్న స్పృహ లేకుండా వరుసగా మరో నాలుగుసార్లు ఈల వేసాడాయన.

వరుసగా ఆ వీధిలోని ఇళ్ళ తలుపులు తెరుచు కున్నాయి. చెత్తనింపిన ప్లాస్టిక్ డబ్బాలు, బకెట్లు చేత బట్టుకుని ఇళ్ళలోని గృహిణులు ఆవులిస్తూ

వీధి గుమ్మాలలోకి వచ్చి అటు ఇటు చూడసాగారు.

“ఈల వినబడింది కదూ వదినా! ఏడీ చెత్త తీసు కుని వెళ్ళే అతని బండి కనబడదే?” అంటూ పక్కింటావిడను అడిగిందొక ఇల్లాలు.

ఇళ్ళలోని చెత్తని బండిలో వేసి తీసికెళ్ళే అతను ప్రతి ఇంటిముందూ ఆగి పిలవలేక డ్రిల్ మాస్టర్లా విజిల్ వూది తన రాకను ముందుగానే తెలుపు తాడు. ఆ విజిల్ శబ్దం వినగానే ఆలస్యం లేకుండా అందరూ ఇళ్ళలోని చెత్తడబ్బాలు బయటకు తెచ్చే స్తారు.

“రెండ్రోజుల నుండి చెత్తబండి రాలేదు కదా..ఇవాళ తొందరగా వచ్చాడేమో అనుకు న్నాను” అంటూ వీధిలోకి అటూ ఇటూ పరీక్షగా చూసింది మరొక ఇల్లాలు.

పరంపరరావు తక్కున నోట్లో నుండి వేళ్ళు తీసే సాడు.

‘ఆ ఈల తనే వేసాడని వాళ్ళకు అనుమానం గానీ వస్తే’ అనుకుంటేనే ఆయనకు చెమటలు పట్టే సాయి.

గబగబ నడిచి తమ ఇల్లు వున్న వీధి మలుపు తిరిగాడు. బండి వచ్చిందనుకొని రష్య కూడా చెత్త డబ్బా తీసుకొచ్చి బయట నిల బడి వుంది.

అమ్మవెనకాలే పరిగెత్తుకు వచ్చిన వాసుకి చెత్తబండి కనబ డకపోవడం, తాతయ్య కంగారు చూడగానే దగ్గొచ్చింది. డబ్బాను క్రింద పెట్టి మంచినీళ్ళు తేవడా నికి లోపలికి వెళ్ళింది రష్య.

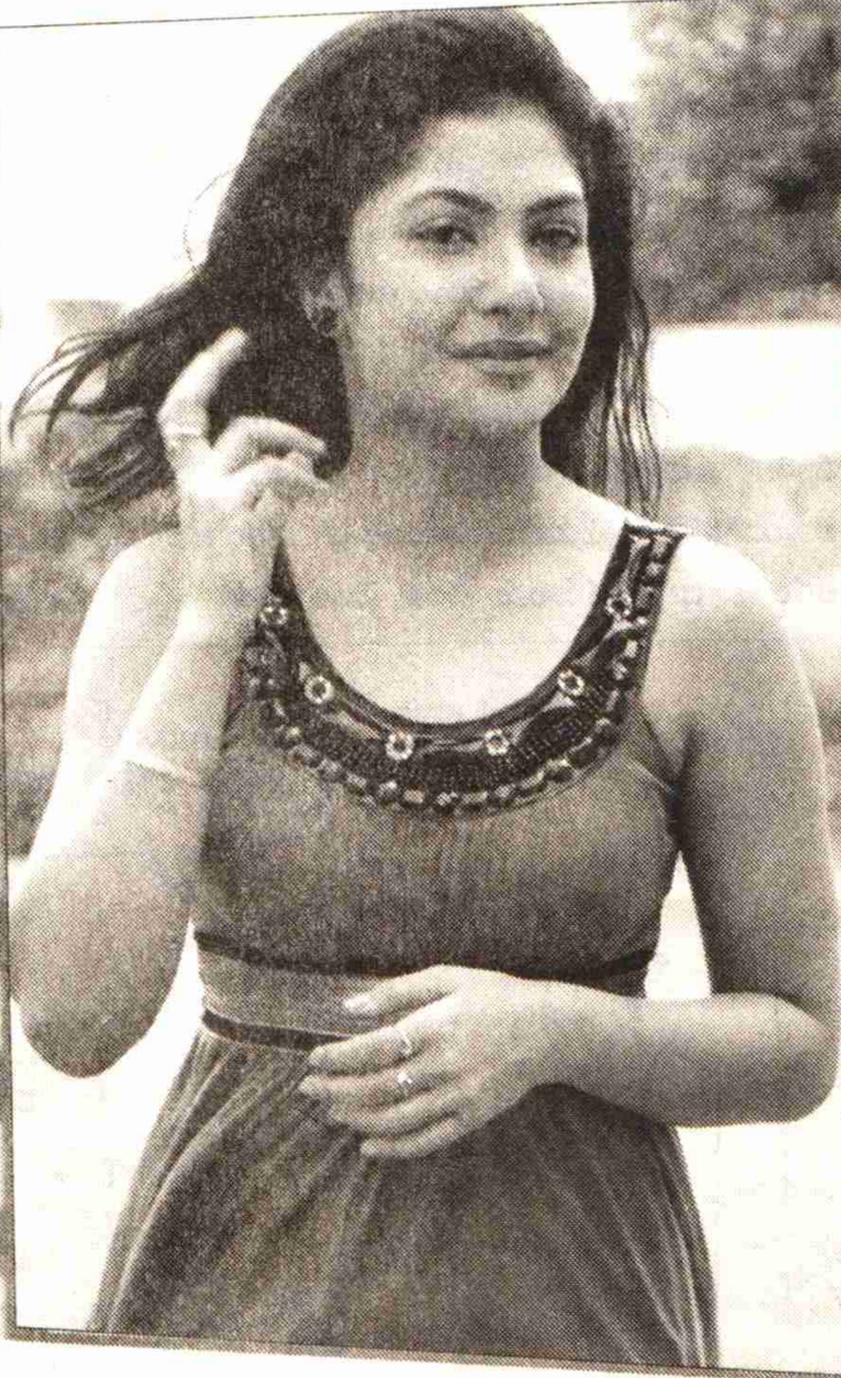
‘జయం మనదే’ అన్నట్టు బొటనవేలు పైకెత్తి మనవడికి చూపి నవ్వాడు పరంపరరావు. మనవడి ముందు వాడు నేర్పిన విద్య ప్రదర్శించాలన్న వుత్సా హంతో నోట్లో వేళ్ళు పెట్టుకుని ‘ఖయ్య’ మని ఈల వేసాడు.

అప్పుడే బయటకు వచ్చిన వరప్రసాదిని ఆ అపు రూప దృశ్యాన్ని చూసి అవాక్కై నిలబడింది.

శోభనం నాడు తన అందం చూసి ఈలవేయ బోయిన మొగుడి కోరిక ఆయన తాత అయ్యక తీరినందుకు మురిసిపోతూ ‘విజయ హారతులి వ్వనా? వీర తిలకం దిద్దనా?’ అన్నట్టు ఆయన వైపు ఆరాధన నిండిన చూపులతో చూసింది.

భార్య ఆనందం చూడగానే వుత్సాహం పట్టలేక మరొకసారి నోట్లో వేళ్ళు పెట్టి ఈలవేసి, చుట్టుప క్కల వాళ్ళు చెత్త డబ్బాలతో బయటకు వస్తారేమో నన్న కంగారుతో గభాలున ఇంట్లోకి దూరాడా యన.

ఎదురొచ్చిన కొడుకు, కోడలు, మనవరాలి చూపుల్లో నవ్వుల మతాబాలు ఆయనకు స్వాగతం పలికాయి.

కమలినీ డైరెక్టర్?

బెంగాలీ భామ కమలినీ ముఖర్జీకి తెలుగులో అవకా శాలు బాగా తగ్గిపోయిన సమయంలో తాజాగా మంచి ఆఫర్ వచ్చింది. వెంకటేష్ హీరోగా రూపొందుతున్న ‘అప్త రక్షక’ (చంద్రముఖ సీక్వెల్) కన్నడ చిత్రం తెలుగు వెర్షన్లో ప్రధానమైన దెయ్యం పాత్ర చేస్తోందిట. వేషం చిన్నదే అయినా సినిమాలో అత్యంత కీలకమైందనే ఆ పాత్ర చేస్తు న్నట్టు చెబుతున్న కమలినీకి భవిష్యత్తులో సినిమా డైరెక్ట్ చేయాలనే కోరిక వుందిట. అన్నీ కలిసొస్తే తనదైన అభిరు చితో ఓ సినిమాకి దర్శకత్వం వహించాలనుందంటోంది.